BASCHET

Aşteptăm aportul arbitrilor

Nu e un secret pentru nimeni că arbitrii pot avea o contribuţie esenţială la buna desfăşurare a unui meci de baschet şi chiar la progresul acestui joc sportiv. De capacitatea lor, de atenţia şi corectitudinea cu care conduc o partidă, de maniera în care interpretează regulamentul, depinde în mare măsură ca o întrecere să fie pe deplin reuşită sau... invers. Ne-am convins încă o dată (dacă mai era nevoie) de acest adevăr, cu prilejul turneului final al „Cupei României", unde calitatea unor meciuri a avut de suferit din cauza arbitrajelor. In alte cazuri, „cavalerii fluierului" au stăpînit jocul şi au ajutat la cursivitatea lui. Exemplele partidelor Dinamo — Steaua şi Politehnica — I.C.F., la reuşita cărora au contribuit şi arbitrii, sint elocvente.

Dar, de ce se arbitrează bine numai în meciurile „cheie"? De ce arbitrii nu acordă aceeaşi importanţă şi întîlnirilor în care una din formaţii conduce cu 15—20 de puncte? De ce sînt faze în care fluierul arbitrilor devine supărător nu prin stridenţa sunetului, ci prin faptul că pedepseşte, de pildă, cu fault un „capac" curat, aplaudat de public? De ce, ca urmare a sancţionării oricărei atingeri (în lupta sub panou), baschetbaliştii noştri sint siliţi să joace în ţară ca nişte... fetiţe, iar cînd întîlnesc echipe străine sînt dezarmaţi în faţa jocului bărbătesc practicat de adversari?

Am pus aceste întrebări unor arbitri şi ni s-a răspuns că sancţionarea cu severitate îi scuteşte de discuţii. Este şi acesta un punct de vedere. Comod, însă, şi depărtat de maniera modernă de arbitraj. Arbitrilor li se cere să cunoască şi să aplice regulamentul indiferent de valoarea echipelor, de miza jocului şi de situaţia scorului. Arbitrilor li se cere calitate, corectitudine, interpretarea regulamentului ad litteram. Li se cere să contribuie la progresul baschetului românesc!

Este ceea ce facem şi noi acum, în ajunul inaugurării celei de a XX-a ediţii a campionatului naţional masculin. (d. st.).

Zile insorite, ca de primăvară...
Pescarii sportivi au venit pe malul lacului Herăstrău, unde vor petrece ore plăcute practicînd sportul lor favorit. Şi poate că peştii vor veni la intîlnire, de data aceasta...

Cine va arbitra în „C.C.E." şi „Cupa cupelor"

F.I.B.A. a stabilit următorii arbitri pentru jocurile pe care echipele române le vor susţine în „C.C.E." şi „Cupa cupelor"; *Steaua — Panathinaikos* („C.C.E." la băieţi): B. Stoicev (Bulgaria), O. Beloşevici (Iugoslavia) la Bucureşti; J. Saltiel (Izrael), R. Rossini (Italia) la Atena; *Politehnica Bucureşti — Gazi Egitim* („C.C.E." la fete): E. Atlas (Izrael), K. Lalos (Grecia) la Ankara; L. Kamenik (Bulgaria), A. Protici (Iugoslavia) la Bucureşti; *Dinamo Bucureşti — All Onesta:* K. Überall (Cehoslovacia) — Ch. Gillard (Elveţia) la Milano; I. Ujguc (Turcia), J. Petrovici (Iugoslavia) la Bucureşti.

TENIS DE MASĂ

Echipele Progresul Bucureşti — învingătoare şi învinse în Cehoslovacia

De curind, echipele (feminine şi masculine) de tenis de masă ale clubului Progresul Bucureşti au întreprins un turneu de cîteva meciuri amicale în Cehoslovacia. La înapoiere, am stat de vorbă cu antrenorul O. Holzman. Iată ce ne-a declarat el:

„Primele întreceri au fost cele desfăşurate la Havirov (14—15 octombrie). Au luat parte 54 de formaţii masculine, 14 feminine, 115 seniori, 30 de senioare, 96 de juniori şi 47 de junioare. Printre jucătorii cehoslovaci au fost şi cîteva nume cunoscute: Stepanek, Chmelik, tinerii Turai şi Benda. Probele pe echipe femei şi simplu femei au revenit Progresului şi lui Carmen Crişan. La simplu bărbaţi, cel mai bine s-a clasat Virgil Sindeanu — locul III, în timp ce la echipe masculine, am fost eliminaţi în turul III (prima garnitură: Sindeanu - I. Antonescu) şi turul II (formaţia secundă: Săndulescu - Ovanez). Apoi, la 16 octombrie, la Ostrava, am susţinut o dublă întîlnire inter-echipe cu Vitkovice. La băieţi, au cîştigat gazdele cu 12—4 (de reţinut însă că Antonescu l-a învins pe Chmelik), iar la fete, oaspetele, cu 7—2. Peste două zile, s-a disputat — tot la Ostrava — o partidă mixtă, în compania formaţiei NHKG Ostrava. Progresul a ieşit învingătoare cu 5—4. Turneul a fost folositor, el constituind o verificare utilă pentru sportivii noştri înaintea începerii competiţiilor importante. Se ştie că echipa feminină Progresul — deţinătoarea „C.C.E." va intra peste cîtva timp — pînă la 10 decembrie — în concurs, în cadrul celui de al doilea tur al noii ediţii a „C.C.E." Adversara noastră? Campioana Elveţiei, Rapid Geneva. Meciul va avea loc la Bucureşti. Sperăm ca debutul să ne fie de bun augur pentru sezonul competiţional 1967—1968".

ATLETISM

ACTIVITATEA LA ZI

● Mărşăluitorii asociaţiei sportive P.T.T. au luat parte, recent, la un concurs desfăşurat în localitatea Tübingen (R.F. a Germaniei). În proba de 15 km rezervată seniorilor s-au înregistrat rezultatele: 1. H. J. Paul 1h13:27,8, 2. K. Schreiber 1h13:59,8, 3. M. Persinaru (P.T.T.) 1h15:37,9... 7. I. Urse (P.T.T.) 1h20:42,0, ...9. Fl. Burcea (P.T.T.) 1h23:44,0, ...12. D. Chiose (P.T.T.) 1h24:58,0, ...14. M. Misai (P.T.T.) 1h25:51,0. *Pe echipe:* 1. R.F. a Germaniei 8 p, 2. P.T.T. România 19 p, 3. Elveţia 22 p. La juniori, pe distanţa de 10,3 km, pe primele două locuri s-au clasat mărşăluitorii noştri Constantin Staicu (52:07,0) şi Gheorghe Jugănaru (52:08,6). Ceilalţi juniori ai P.T.T.-ului au ocupat locurile: 5. C. Stan 54:03,0, 7. E. Dragu 55:48,0, 8. C. Tulic 56,46,0. Pe echipe, primul loc a revenit tot reprezentanţilor noştri care au totalizat 8 p, urmaţi de juniorii din R.F. a Germaniei cu 13 p.

● De curind, au fost întrecute două recorduri republicane de juniori mici, care aparţineau de mai bine de patru ani lui Petre Ciobanu. *După cum ne comunică corespondentul nostru V. Săsăranu,* într-un concurs desfăşurat la Baia Mare, tînărul Toma Szabo (Olimpia Satu Mare) a parcurs distanţa de 80 de metri în 8,9 secunde. Vechiul record era de 9,0 secunde (21 iulie 1963). T. Szabo este antrenat de prof. Ioan Lini. La Ploieşti *(după cum ne transmit corespondenţii M. Bedrosian şi M. Sima),* Laurenţiu Niţulescu a alergat „suta" în 10,9 secunde. Vechiul record al juniorilor mici (11,0) fusese stabilit la 13 iulie 1963. L. Niţulescu este pregătit de prof. Luca Henegaru, de la asociaţia sportivă „Tînărul petrolist" din Cîmpina.

● Înaintea ultimei etape a campionatului republican pe echipe, clasamentul categoriei B se prezintă astfel: 1. Metalul 12 p, 2. Crişana 10 p, 3. Ploieşti 8 p (+26), 4. Oltenia 8 p (+22), 5. Progresul 8 p (—106), 6. Iaşi 6 p, 7. Mureş-A.M. 2 p, 8. Hunedoara 0 p (—37), 9. Galaţi 0 p (—353). În celelalte clasamente (masculin şi feminin), Metalul ocupă de asemenea primul loc, cu cite 12 p.

● Finala pe centrul universitar Bucureşti a „Cupei anilor I" s-a disputat duminică pe stadionul Tineretului. Dintre rezultate, menţionăm la *băieţi: 100 m:* A. Nedelcu (I.C.F.) 11,5; *400 m:* D. Tit (I.C.F.) 51,9; *1000 m:* D. Tit 2:43,0; *lungime:* C. Ritivoi (Arte) 6,28; *fete: 100 m:* V. Ioniţă (Univ.) 13,3; *400 m:* L. Vasiliu (Univ.) 63,0; *înălţime:* V. Ioniţă 1,43; *Pe echipe:* 1. Universitatea 197 p, 2. Politehnica 164 p, 3. I.C.F. 133 p, 4. Ştiinţe economice 121 p, 5. Medicina 112 p, 6. Arte 57 p. Au participat 120 de studenţi şi 80 de studente, de la 10 institute. *(F. Ionescu — coresp.).*

Speranţe ale sprintului nostru: Laurenţiu Niţulescu (centru) şi Toma Szabo (stinga) termină în această ordine o cursă de 80 metri

BOX

Unde este respectul faţă de spectatori?

Mult aşteptata restanţă dintre selecţionatele regiunilor Dobrogea şi Cluj, din campionatul republican pe echipe, a nemulţumit profund pe cei peste 2000 de spectatori, care au luat loc în jurul ringului instalat în Sala sporturilor din Constanţa. Motivele: oaspeţii au prezentat o echipă improvizată, din care lipseau 4 titulari. În locul acestora, antrenorii clujeni au introdus boxeri începători. Scorul întîlnirii este cunoscut: 15—7 pentru gazde.

Se ştie că la Cluj, întîlnirea dintre cele două formaţii a fost foarte disputată şi echilibrată, victoria revenind clujenilor, cu 12—10. Atunci, antrenorii dobrogeni au deplasat formaţia cea mai bună, din care nu au lipsit Dinu, Piţu, Răgălie, Moţoc ş.a. Clujenii însă au venit la Constanţa ca turişti, pentru a îndeplini o simplă formalitate. Unde este respectul faţă de adversari şi de spectatori?

CORNEL POPA, coresp. principal

RUGBI

ECHIPA ROMÂNIEI PENTRU MECIUL CU R. F. A GERMANIEI

La propunerea Colegiului central de antrenori, făcută în urma jocului de verificare dintre lotul de seniori şi cel de juniori, Biroul Federaţiei române de rugbi a stabilit formaţia care va juca duminică în compania echipei R. F. a Germaniei: **Dinu, Onuţu, Mihalaşcu; Ţuţuianu, V. Rusu; Veluda, Demian, Răşcanu; Florescu, Oblemenco; Dragomirescu, Irimescu, Wussek, Dragomir; V. Marinescu.**

SE CAUTĂ O... SPERANŢĂ

(Urmare din pag 1)

entuziasmul şi care te fac să regreţi creditul acordat tinereţii. Iată un caz. Se numeşte **Francisc Cosma** şi a fost (ah, ce greu este să te hotărăşti pentru timpul trecut...) o speranţă a handbalului nostru. A jucat la Petroşeni, s-a evidenţiat ca junior şi a început studiile universitare, acolo, în Valea Jiului, iar apoi a optat pentru Bucureşti. Mai bine zis, pentru Institutul de cultură fizică. A procedat bine? La început, se părea că da. Pivot excelent, Fr. Cosma bătea din ce în ce mai insistent la porţile echipei reprezentative, unde urma să fie promovat curînd. A comis însă o abatere. Mică sau mare, acum nu mai este aşa de important. Important e faptul că faţă de el, care pînă atunci fusese foarte disciplinat şi corect, s-a manifestat înţelegere.

Şi acum? Acum, Fr. Cosma a dispărut. Da, nu vă miraţi! DISPĂRUT — aşa cum aţi citit. La şcoală nu se duce, la antrenamentele echipei sale (Universitatea Bucureşti) nu vine, la meciuri nici atît. Nu-i nici acasă, la Petroşeni. Atunci, unde-i Francisc Cosma? Apare din cînd în cînd pe la cămin şi lasă bileţele, ca să se afle că n-a dat definitiv bir cu fugiţii. Dar, ştie el că este pe cale de a pierde a doua oară anul de studii? A aflat că echipa lui, Universitatea Bucureşti, a prezentat la meciul cu Steaua doar 7 jucători de cîmp? Poate citeşte azi, în ziar. Şi dacă nici ziarul nu-l mai citeşte, îi rugăm pe colegii care ştiu pe unde-l poartă paşii să-l anunţe. Il caută şi clubul şi federaţia...

P. S. Aflăm că mai sînt şi alte „speranţe" pe cale de a fi pierdute. Şi nu numai la handbal. Aşa încît o să revenim. **(c. a.).**

PÎNĂ CÎND ?...

(Urmare din pag. 1)

ral larg din partea consiliului asociaţiei sportive, care îl cocoloşeşte, îl răsfaţă.

— *Pentru ce?*

Răspunsul este mai greu de dat. Cică, Mercore ştie să găsească totdeauna explicaţii, scuze. După alţii ar fi un „tip simpatic". Sînt însă şi dintre aceia care cred că stabilitatea lui Mercore la C.F.R.—Moldova se datorează Wartburg-ului personal cu care îşi plimbă prietenii, le face diverse servicii. În asemenea condiţii...

★

Că treburile asociaţiei sportive C.F.R.—Moldova merg prost, că baza sportivă se duce de rîpă ştiu, aşadar, şi organele sportive. Este în temă cu aceasta chiar şi prof. Gheorghe Tatu, preşedintele Consiliului regional pentru educaţie fizică şi sport, care — candid — făcea remarca:

— *Mercore ăsta s-a lăsat pe tînjeală...*

Se ştie, deci, valoarea lui Mihai Mercore. Nimeni însă nu ia măsuri de îndreptare. Nimeni nu se gîndeşte să-l cheme pe instructorul sportiv şi să-l tragă la răspundere:

— *Spune, tovarăşe, cînd te hotărăşti să-ţi vezi de treabă?*

Dimpotrivă, lasă ca lucrurile să se îndrepte de la sine, privesc totul cu o inadmisibilă îngăduinţă. Iată adevărul!

Şi astfel, o bază sportivă (cîndva mîndria Iaşului) reprezintă astăzi, din neglijenţa (sau nepriceperea) unui instructor ca Mihai Mercore — dar nu numai a lui — un veritabil certificat de iresponsabilitate. Complexul sportiv C.F.R. Moldova îşi menţine în continuare o înfăţişare jalnică. Pînă cînd?